

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7741** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.197 ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], площад „Централна гара“ № 1 срещу Решение № ПИ- 73/13.07.2021 г. на териториалния директор на НАП С., с което е потвърдено ПНПОМ № С210022-023-0001866/01.07.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАПСофия, основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК по отношение на [фирма]. Твърди, че ПНПОМ е материално незаконосъобразно. Заявява, че не са налице предпоставките по чл. 195 ал.3 от ДОПК за налагане на мярката, защото бил нарушен принципа за съразмерност по чл.6 ДОПК. Оспорва наличието на обезпечителна нужда ,доколкото адм.орган не бил изследвал имущественото състояние на дружеството и липсвали мотиви в този смисъл. Счита ,че липсата на яснота по въпроса как точно без налагане на ПОМ ще се затрудни събирането на предполагаемите задължения към фиска ,обулавяло извод за неспазване на изискванията на чл.121 ал.1 от ДОПК . Искане се отмяна на Решение № ПИ- 73/13.07.2021 г. на териториалния директор на НАП С., с което е потвърдено ПНПОМ № С210022-023-0001866/01.07.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАПСофия, основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК по отношение на [фирма] и присъждане на разноски.

В съд.заседание жалбоподателя се представлява от адв. К. ,който моли да се отмени обезпечителната мярка наложена с ПНПОМ № С210022-023-0001866/01.07.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАПСофия по съображенията изложени в жалбата и с оглед събраните доказателства по делото.

Ответникът, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсулско възнаграждение. Съдът като съобрази становищата на страните и представените по делото доказателства намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В хода на настоящето съдебно производство е постановено определение №8702/08.11.2021г по адм.дело № 10298 по описа за 2021 година на АССГ, I отделение, 19 състав, с което са продължени наложените с ПНПОМ № С210022-023-0001866/01.07.2021 г.,обезпечителни мерки до приключване на ревизионното производство с издаване на ревизионен акт по реда на чл. 119 от ДОПК. Доколкото същите са продължени,а не са отменени от сезирания с искането за продължаване срока на обезпечителните мерки , в хипотезата на чл.121 ал.5 от ДОПК ,настоящото производство е допустимо за разглеждане по същество.

С ПНПОМ № С210022-023-0001866/01.07.2021 г.,изд. От публичен изпълнител при ТД на НАП С. / стр.15 от делото / е наложена възбрана на недвижим имот –поземлен имот с К. 68134.511.49 , находящ се в [населено място] ,район С.,подробно описан в акта ,с балансова стойност 893014лв . Предварителните обезпечителни мерки са наложени до размера на предполагаемото публично вземане от 193125.66лв ,от които главница – 160000лв и лихви 33125.66лв , изчислени към 30.06.2021г .

Безспорно към момента на издаване на оспореното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е имало образувано ревизионно производство , в хода на което органът по приходите е поискал мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 ДОПК с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от с.з.

Постановление №С210022-023-0001866/01.07.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 195, ал. 3 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона /ДОПК/ процедура,предпоставки,срокове и органи. В чл. 195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания, а мерките по чл.121 от ДОПК са изключение от този принцип т.е налагат се още в хода на ревизионното производство,в което ще се установи техния окончателен размер. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно.

От публичен изпълнител при ТД на НАП С. е извършена проверка в информационният масив на Агенцията по вписванията в програмен продукт И.,

Кадастър и имотен регистър на Р. България относно информация за изповядани и вписани покулки/продажби па недвижими имоти, замени, дарения и ограничени вещни права с такива от ревизираното лице на територията на Р. България за ревизирания период и е установено, че задълженото лице притежава недвижими имоти.

Видовете обезпечителни мерки са посочени в нормата на чл. 198, ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

В конкретния случай, в постановлението, с което е наложено обезпечението, се съдържа изявление за необходимост от налагане на мярката, тъй като без нея събирането на задължението ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Това изявление се потвърждава от преписката, приложена по делото.

Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния вискател. Ето защо в чл. 195, ал. 2 от ДОПК е посочено, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка представлява едновременно защита и санкция, в които се състои обезпечението на конкретно вземане. Следва обаче да е налице съответствие между същата и справедливия интерес (на длъжника) да се задоволи обезпечителната нужда на публичния вискател без ненужно обременяване на длъжника. Това произтича пряко от основните принципи в административното производство, част от което е и събирането на публичните вземания. Касае се за принципа на съразмерност залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК (приложим по препращане на §2 от ДР на ДОПК в настоящото производство). Съдържанието на посочения принцип се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най- необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. И накрая, в ал. 5 на чл. 6 от АПК е посочено, че административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Този принцип е намерил отражение и в нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, че обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. В конкретния случай публичният изпълнител не е допуснал нарушаване на това правило. Наложената обезпечителна мярка е до размера на установените публични задължения, които са в особено големи размери, а от страна на жалбоподателя не е предложена гаранция за възможностите му да удовлетвори бъдещото вземане на държавата.

Съгласно чл. 197 ал.3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

В случая, така наложените предварителни обезпечителни мерки са съобразени с принципа на съразмерност, като вместо заповест за спиране на банкови сметки на дружеството, е наложена възбрана върху притежаван от него недвижим имот. Правилен е извода на териториялния директор на ТД на НАП С. , че е налице несъразмерност между наложената предварителна обезпечителна мярка и предполагаемият размер на задължението, тъй като видно от мотивите на ПНПОМ изрично е посочено от публичния изпълнител, че макар балансовата стойност на процесния недвижим имот да е в размер на 893 014,00 лв., обезпечението се налага само до предполагаемия размер на публичното вземане, а именно само за сумата от 193 125,66 лв. В тази връзка следва да се уточни, че обезпечителната мярка възбрана на недвижим имот се налага чрез вписването ѝ в нотариалните книги по партидата на длъжника. Ако длъжникът е собственик на имота, вписаната възбрана ще породи действие и последващи разпоредителни сделки на длъжника с възбранения имот ще бъдат непротивопоставими на публичния взыскател, па чието искане е наложена възбраната, както и на всички други присъединени кредитори. Същевременно, възбраната върху недвижим имот не лишава жалбоподателя от възможността му да ползва същия. Самата обезпечителна мярка — възбрана върху горепосочения недвижим имот, има действие съгласно чл. 206, ал. 1 от ДОПК, но имотът — предмет на обезпечението, не се иземва от владението на длъжника и може да се ползва по предназначение. В. върху недвижимия имот е наложена единствено с цел запазване реда на кредиторите и гарантиране обезпечеността на бъдещия дълг, като е взета предвид разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК и при налагане на обезпечението е съобразена вида мярка, която най-малко ще възпрепятствана дейността на дружеството.

Както беше посочено и по-горе, жалбоподателя не посочва други активи , които биха могли да бъдат приети като обезпечение , нито е поискало замяна на наложените обезпечителни мерки с нови. Не са изпълнени и предпоставките на чл. 199, ап. 2 и ал. 3 от ДОПК за отмяна на наложеното обезпечение, тъй като не е представено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа.

С оглед на гореизложеното, настоящата инстанция счита, че наложените с обжалваното ПНПОМ обезпечителни мерки съответстват на вземанията на държавата, с което е изпълнена разпоредбата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, във връзка с ал. 5 от същата разпоредба и не е налице преобезпечаване.

Преобезпечаване би имало, ако стойностите на активите, върху които са наложени обезпечителните мерки надхвърлят размера на обезпечените вземания и разноските по изпълнителното производство, какъвто настоящия случай не е .

Като е достигнал до същия извод органа по приходите е постановил едно правилно решение, което следва да бъде потвърдено, а като последица - жалбата, като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото на ответника се дължат разноски в размер на 500 лв., на основание чл. 8 ал.3 от Наредба №1 /2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното , съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК] с адрес [населено място], [улица],

площад „Централна гара“ № 1. срещу Решение № ПИ- 73/13.07.2021 г. на териториалния директор на НАП С., с което е потвърдено ПНПОМ № С210022-023-0001866/01.07.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАПСофия

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], площад „Централна гара“ № 1. да заплати на ТД на НАП С. град сумата от 500 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: